risti ja waewa seſt kurjast abbiellust neile juhtus, mis muido ei olleks kätte tulnud. Ühhel öhtul tulli Jürri pöllo tööst härgega koio; naene olli oues, piddi lambad lauta aiama, agga näggi, et teine härg omma sõrra olli murdnud. Kohhe kippus nüüd mehhe peäle, haugutas ja sõimas tedda. Mees haukus wasto ja wõttis wimaks wämla kätte ja andis naesele hea nahha täie. Naene pöggenes nuttes ja haukudes tuppa, mees järrele ſ eäl riidlesid ikka peäle, ja señni jäi lammaste lauta uks lahti. Teisel hommikul olli wiinne lammas ärramurtud. Nenda sündis se kahjo neil aina nende rioello läbbi. Agga neil juhtus weel surem õnnetus! Ühhel hommikul warra, kui Jürri sängist üllestousis ja oue piddi minnema, leidis temma ukse ees, toa ullo al, ühhe surno weikse reie lu, mis üks külla koer señna olli kañnud. Ommas rummalusses olli temma ikka ussin ja walmis olnud, wannad tühjad walle-juttud uſkma. Nüüd olli temma kuulnud, et se läbbi piddid kawwalad innimesſed teise ärrateggema, ja arwas, et ta Naene kurja kuntsi pärraſt sedda señna kañnud. Jürri josis kohhe ühhe jure, kedda targaks ja noiaks kül hütakse, agga üsna kawwalad petjad on, ja se andis nou, sedda weikse luud risti te peäl ärrapölletada, mis Jürri ka teggi, et se läbbi se kahjo jälle teggia kätte piddi sama. Oh sedda suurt rummaluſt!— Naene sai sedda korralt kuulda, ja kippus ka kohhe rieldes ja tappledes Jürri peäle. Nõ otsa sõimasid teine teist, ja naene wõttis kätte ja läks ka targa jure. Teisel hommikul ta wõttis warra tuld ülles, läks piroga wanna laggund kambri teisi ridid selga pannema, ja pillas señna koggematta tuld mahha, seſt temma tigge wihha ei añnud aega, ei tuld egga Jummala ilma tähhele paña. Agga oues olli hirmus ilm, kange tuul puhhus kambri nurgaſt sisse ja õhhutas tulle seddemed pöllema, aias muiſt takko hunnikusse, muiſt kattuse alla, ja kohhe,



Eesti-Ma Rahwa Kalender 1796, lk. 25